

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

Περιεχόμενα

I	Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση	
	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1417/2003 της Επιτροπής, της 8ης Αυγούστου 2003, για καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό της τιμής εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών	1
*	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1418/2003 της Επιτροπής, της 8ης Αυγούστου 2003, για την αναστολή των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 668/2001, (ΕΚ) αριθ. 1500/2001, (ΕΚ) αριθ. 953/2002, (ΕΚ) αριθ. 968/2002, (ΕΚ) αριθ. 1081/2002 και (ΕΚ) αριθ. 2177/2002 για το άνοιγμα μόνιμων δημοπρασιών για κριθή που κατέχεται από ορισμένους οργανισμούς παρέμβασης	3
*	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1419/2003 της Επιτροπής, της 8ης Αυγούστου 2003, για την αναστολή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 864/2003 για το άνοιγμα μόνιμης δημοπρασίας για την εξαγωγή σίκαλης που κατέχει ο γερμανικός οργανισμός παρέμβασης, προς ορισμένες τρίτες χώρες	4
*	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1420/2003 της Επιτροπής, της 8ης Αυγούστου 2003, για την αναστολή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1066/2003 για το άνοιγμα μόνιμης δημοπρασίας για το σόργο που κατέχεται από το γαλλικό οργανισμό παρέμβασης	5
*	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1421/2003 της Επιτροπής, της 8ης Αυγούστου 2003, για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2103/2002 για την αναγνώριση των εργασιών ελέγχου της τήρησης των προδιαγραφών εμπορίας που εφαρμόζονται στον τομέα των νωπών οπωροκηπευτικών, οι οποίοι διενεργούνται στη Νότια Αφρική πριν από την εισαγωγή στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα	6
*	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1422/2003 της Επιτροπής, της 8ης Αυγούστου 2003, για διόρθωση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1175/2003 για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 883/2001 και (ΕΚ) αριθ. 2805/95 για τον καθορισμό, αντιστοίχως, των λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 του Συμβουλίου όσον αφορά τις σχετικές με τα προϊόντα του αμπελοοινικού τομέα συναλλαγές με τρίτες χώρες και τις επιστροφές κατά την εξαγωγή στον αμπελοοινικό τομέα	7
	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1423/2003 της Επιτροπής, της 8ης Αυγούστου 2003, για έκδοση πιστοποιητικών εισαγωγής για τα βόεια κρέατα εκλεκτής ποιότητας, νωπά, διατηρημένα με απλή ψύξη ή κατεψυγμένα	8

II Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση

Συμβούλιο

2003/594/ΕΚ:

- * Απόφαση αριθ. 1/2003 του Συμβουλίου Σύνδεσης ΕΚ-Κύπρου, της 24ης Ιουνίου 2003, για παρέκκλιση από τις διατάξεις που αφορούν τον ορισμό της έννοιας «καταγόμενα προϊόντα» ή «προϊόντα καταγωγής» της συμφωνίας σύνδεσης μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Κυπριακής Δημοκρατίας 10

Επιτροπή

2003/595/ΕΚ:

- * Απόφαση της Επιτροπής, της 5ης Μαρτίου 2003, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων που εφαρμόζει η Γερμανία για τις πωλήσεις και τις εξαγωγές προϊόντων από το Μεκλεμβούργο-Δυτική Πομερανία ⁽¹⁾ [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2003) 519] 15

⁽¹⁾ Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ

I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1417/2003 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
της 8ης Αυγούστου 2003
για καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό της τιμής εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3223/94 της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 1994, σχετικά με τις λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος κατά την εισαγωγή οπωροκηπευτικών ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1947/2002 ⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 4 παράγραφος 1,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3223/94, σε εφαρμογή των αποτελεσμάτων των πολυμερών εμπορικών διαπραγματεύσεων του Γύρου της Ουρουγουάης, προβλέπει τα κριτήρια για τον καθορισμό από την Επιτροπή των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή από τρίτες χώρες, για τα προϊόντα και τις περιόδους που ορίζονται στο παράρτημά του.

- (2) Σε εφαρμογή των προαναφερθέντων κριτηρίων, οι κατ' αποκοπή τιμές κατά την εισαγωγή πρέπει να καθοριστούν, όπως αναγράφονται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι κατ' αποκοπή τιμές κατά την εισαγωγή που αναφέρονται στο άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3223/94 καθορίζονται όπως αναγράφονται στον πίνακα που εμφανίζεται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 9 Αυγούστου 2003.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 8 Αυγούστου 2003.

Για την Επιτροπή
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Γενικός Διευθυντής Γεωργίας

⁽¹⁾ ΕΕ L 337 της 24.12.1994, σ. 66.

⁽²⁾ ΕΕ L 299 της 1.11.2002, σ. 17.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής, της 8ης Αυγούστου 2003, για τον καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό τιμών εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών

(σε EUR/100 χιλιόγραμμα)

Κωδικός ΣΟ	Κωδικός τρίτης χώρας ⁽¹⁾	Κατ' αποκοπή τιμή κατά την εισαγωγή
0702 00 00	060	34,6
	999	34,6
0709 90 70	052	75,7
	999	75,7
0805 50 10	382	58,2
	388	51,7
	524	49,4
	528	57,6
	999	54,2
0806 10 10	052	133,6
	220	126,8
	400	181,4
	600	122,3
	624	151,9
	999	143,2
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	039	65,0
	388	60,3
	400	81,8
	508	77,1
	512	65,9
	528	51,9
	720	58,7
	800	61,6
	804	88,3
	999	67,8
0808 20 50	052	128,3
	388	97,0
	512	83,3
	528	87,4
	999	99,0
0809 20 95	052	308,0
	400	256,6
	404	258,8
	999	274,5
0809 30 10, 0809 30 90	052	134,8
	094	65,7
	999	100,3
0809 40 05	064	75,6
	066	71,5
	093	67,6
	094	67,6
	624	183,8
	999	93,2

⁽¹⁾ Ονοματολογία των χωρών που καθορίζεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2020/2001 της Επιτροπής (ΕΕ L 273 της 16.10.2001, σ. 6). Ο κωδικός «999» αντιπροσωπεύει «άλλες καταγωγές».

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1418/2003 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ**της 8ης Αυγούστου 2003****για την αναστολή των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 668/2001, (ΕΚ) αριθ. 1500/2001, (ΕΚ) αριθ. 953/2002, (ΕΚ) αριθ. 968/2002, (ΕΚ) αριθ. 1081/2002 και (ΕΚ) αριθ. 2177/2002 για το άνοιγμα μόνιμων δημοπρασιών για κριτή που κατέχεται από ορισμένους οργανισμούς παρέμβασης**

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των σιτηρών ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1104/2003 ⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 5,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2131/93 της Επιτροπής ⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1630/2000 ⁽⁴⁾, καθορίζει τις διαδικασίες και τους όρους της θέσης σε πώληση των σιτηρών που κατέχονται από τους οργανισμούς παρέμβασης.
- (2) Με τους κανονισμούς της Επιτροπής (ΕΚ) αριθ. 668/2001 ⁽⁵⁾, (ΕΚ) αριθ. 1500/2001 ⁽⁶⁾, (ΕΚ) αριθ. 953/2002 ⁽⁷⁾, (ΕΚ) αριθ. 968/2002 ⁽⁸⁾, (ΕΚ) αριθ. 1081/2002 ⁽⁹⁾ και (ΕΚ) αριθ. 2177/2002 ⁽¹⁰⁾ ανοίχθηκαν μόνιμες δημοπρασίες για την κριτή που κατέχεται από ορισμένους οργανισμούς παρέμβασης.

(3) Για οικονομικούς λόγους, κρίνεται σκόπιμο να ανασταλεί η δημοπρασία που προβλέπεται από τους κανονισμούς (ΕΚ) αριθ. 668/2001, (ΕΚ) αριθ. 1500/2001, (ΕΚ) αριθ. 953/2002, (ΕΚ) αριθ. 968/2002, (ΕΚ) αριθ. 1081/2002 και (ΕΚ) αριθ. 2177/2002.

(4) Η επιτροπή διαχείρισης σιτηρών δεν διατύπωσε γνώμη στην προθεσμία που όρισε ο πρόεδρος της,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Αναστέλλονται οι δημοπρασίες που προβλέπονται από τους κανονισμούς (ΕΚ) αριθ. 668/2001, (ΕΚ) αριθ. 1500/2001, (ΕΚ) αριθ. 953/2002, (ΕΚ) αριθ. 968/2002, (ΕΚ) αριθ. 1081/2002 και (ΕΚ) αριθ. 2177/2002.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 8 Αυγούστου 2003.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 181 της 1.7.1992, σ. 21.

⁽²⁾ ΕΕ L 158 της 27.6.2003, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ L 191 της 31.7.1993, σ. 76.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 187 της 26.7.2000, σ. 24.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 93 της 3.4.2001, σ. 20.

⁽⁶⁾ ΕΕ L 199 της 27.7.2001, σ. 3.

⁽⁷⁾ ΕΕ L 147 της 5.6.2002, σ. 3.

⁽⁸⁾ ΕΕ L 149 της 7.6.2002, σ. 15.

⁽⁹⁾ ΕΕ L 164 της 22.6.2002, σ. 16.

⁽¹⁰⁾ ΕΕ L 331 της 7.12.2002, σ. 5.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1419/2003 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
της 8ης Αυγούστου 2003

για την αναστολή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 864/2003 για το άνοιγμα μόνιμης δημοπρασίας για την εξαγωγή σίκαλης που κατέχει ο γερμανικός οργανισμός παρέμβασης, προς ορισμένες τρίτες χώρες

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, για την κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα των σιτηρών ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1104/2003 ⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 5,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2131/93 της Επιτροπής ⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1630/2000 ⁽⁴⁾, καθορίζει τις διαδικασίες και τους όρους θέσης σε πώληση των σιτηρών που κατέχονται από τους οργανισμούς παρέμβασης.
- (2) Με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 864/2003 της Επιτροπής ⁽⁵⁾ ανοίχτηκε μόνιμη δημοπρασία για τη σίκαλη που κατέχεται από το γερμανικό οργανισμό παρέμβασης.

(3) Για οικονομικούς λόγους, κρίνεται σκόπιμο να ανασταλεί η δημοπρασία που προβλέπεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 864/2003.

(4) Η επιτροπή διαχείρισης σιτηρών δεν διατύπωσε γνώμη στην προθεσμία που όρισε ο πρόεδρος της,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Αναστέλλεται η δημοπρασία που προβλέπεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 864/2003.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 8 Αυγούστου 2003.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 181 της 1.7.1992, σ. 21.

⁽²⁾ ΕΕ L 158 της 27.6.2003, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ L 191 της 31.7.1993, σ. 76.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 187 της 26.7.2000, σ. 24.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 124 της 20.5.2003, σ. 12.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1420/2003 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
της 8ης Αυγούστου 2003
για την αναστολή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1066/2003 για το άνοιγμα μόνιμης δημοπρασίας για το
σόργο που κατέχεται από το γαλλικό οργανισμό παρέμβασης

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, για την κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα των σιτηρών ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1104/2003 ⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 5,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2131/93 της Επιτροπής ⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1630/2000 ⁽⁴⁾, καθορίζει τις διαδικασίες και τους όρους θέσης σε πώληση των σιτηρών που κατέχονται από τους οργανισμούς παρέμβασης.
- (2) Με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1066/2003 της Επιτροπής ⁽⁵⁾ ανοίχτηκε μόνιμη δημοπρασία για το σόργο που κατέχεται από το γαλλικό οργανισμό παρέμβασης.

(3) Για οικονομικούς λόγους, κρίνεται σκόπιμο να ανασταλεί η δημοπρασία που προβλέπεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1066/2003.

(4) Η επιτροπή διαχείρισης σιτηρών δεν διατύπωσε γνώμη στην προθεσμία που όρισε ο πρόεδρος της,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Αναστέλλεται η δημοπρασία που προβλέπεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1066/2003.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 8 Αυγούστου 2003.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 181 της 1.7.1992, σ. 21.

⁽²⁾ ΕΕ L 158 της 27.6.2003, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ L 191 της 31.7.1993, σ. 76.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 187 της 26.7.2000, σ. 24.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 154 της 21.6.2003, σ. 53.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1421/2003 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
της 8ης Αυγούστου 2003

για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2103/2002 για την αναγνώριση των εργασιών ελέγχου της
τήρησης των προδιαγραφών εμπορίας που εφαρμόζονται στον τομέα των νωπών οπωροκηπευτικών, οι
οποίοι διενεργούνται στη Νότια Αφρική πριν από την εισαγωγή στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2200/96 του Συμβουλίου, της 28ης Οκτωβρίου 1996, για την κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα των οπωροκηπευτικών ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 47/2003 της Επιτροπής ⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 10,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2103/2002 της Επιτροπής ⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 836/2003 ⁽⁴⁾, θεσπίζει ελέγχους στην Νότια Αφρική και καθορίζει στο παράρτημα II υπόδειγμα πιστοποιητικού το οποίο πρέπει να χρησιμοποιείται από τους φορείς ελέγχου της Νότιας Αφρικής.
- (2) Κατά τη θέσπιση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 836/2003 παρεισέφρησε ένα τυπογραφικό λάθος σχετικά με την περίοδο ισχύος του πιστοποιητικού για αποστολές δια θαλάσσης/ξηράς.

(3) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2103/2002 πρέπει, επομένως, να διορθωθεί αναλόγως.

(4) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης νωπών οπωροκηπευτικών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Το παράρτημα II του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2103/2002 διορθώνεται ως εξής:

Στο τετραγωνίδιο 13 («περίοδος ισχύος ημέρες»), ο αριθμός «30» αντικαθίσταται από τον αριθμό «40».

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 8 Αυγούστου 2003.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 297 της 21.11.1996, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 7 της 11.1.2003, σ. 64.

⁽³⁾ ΕΕ L 324 της 29.11.2002, σ. 11.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 121 της 16.5.2003, σ. 3.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1422/2003 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
της 8ης Αυγούστου 2003

για διόρθωση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1175/2003 για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 883/2001 και (ΕΚ) αριθ. 2805/95 για τον καθορισμό, αντιστοίχως, των λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 του Συμβουλίου όσον αφορά τις σχετικές με τα προϊόντα του αμπελοοινικού τομέα συναλλαγές με τρίτες χώρες και τις επιστροφές κατά την εξαγωγή στον αμπελοοινικό τομέα

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, για την κοινή οργάνωση της αμπελοοινικής αγοράς ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 806/2003 ⁽²⁾, και ιδίως τα άρθρα 63 και 64,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1175/2003 της Επιτροπής ⁽³⁾ παρεισέφρησε λάθος. Πρέπει συνεπώς να διορθωθεί το λάθος αυτό.
- (2) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης οίνων,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1175/2003 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Τα ήδη εκδοθέντα πιστοποιητικά εξαγωγής, που περιλαμβάνουν προκαθορισμό της επιστροφής, ισχύουν για τους προορισμούς Τσεχική Δημοκρατία και Σλοβακική Δημοκρατία μόνον για τις εξαγωγές που πραγματοποιήθηκαν έως τις 31 Μαΐου 2003. Η εγγύηση που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2001 αποδεσμεύεται κατ' αναλογία των ποσοτήτων που δεν χρησιμοποιήθηκαν.»

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 8 Αυγούστου 2003.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 179 της 14.7.1999, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 122 της 16.5.2003, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ L 164 της 2.7.2003, σ. 8.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1423/2003 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
της 8ης Αυγούστου 2003
για έκδοση πιστοποιητικών εισαγωγής για τα βόεια κρέατα εκλεκτής ποιότητας, νωπά, διατηρημένα με απλή ψύξη ή κατεψυγμένα

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 936/97 της Επιτροπής, της 27ης Μαΐου 1997, για το άνοιγμα και τον τρόπο διαχείρισης των δασμολογικών ποσοτώσεων για τα βόεια κρέατα εκλεκτής ποιότητας νωπά, διατηρημένα με απλή ψύξη ή κατεψυγμένα και για το κατεψυγμένο κρέας βουβάλου ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 649/2003 ⁽²⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 936/97 προβλέπει, στα άρθρα 4 και 5, τους όρους των αιτήσεων και της εκδόσεως των πιστοποιητικών εισαγωγής των κρεάτων που αναφέρονται στο άρθρο 2 στοιχείο στ).
- (2) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 936/97 που αναφέρθηκε παραπάνω, στο άρθρο 2 στοιχείο στ), καθόρισε σε 11 500 τόνους την ποσότητα βοείων κρεάτων υψηλής ποιότητας, νωπών, διατηρημένων με απλή ψύξη ή κατεψυγμένων, καταγωγής και προελεύσεως Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής και Καναδά, που μπορούν να εισαχθούν με ειδικούς όρους για την περίοδο από την 1η Ιουλίου 2003 έως τις 30 Ιουνίου 2004.

- (3) Θα πρέπει να υπενθυμιστεί ότι τα πιστοποιητικά που προβλέπονται από τον παρόντα κανονισμό δύνανται να χρησιμοποιηθούν καθ' όλη τη διάρκεια ισχύος τους, με την επιφύλαξη των υπαρχόντων καθεστώτων σε κτηνιατρικά θέματα,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Κάθε αίτηση για πιστοποιητικό εισαγωγής που κατατίθεται από την 1η έως τις 5 Αυγούστου 2003 για τα βόεια κρέατα υψηλής ποιότητας, νωπά, διατηρημένα με απλή ψύξη ή κατεψυγμένα, τα οποία αναφέρονται στο άρθρο 2 στοιχείο στ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 936/97 ικανοποιείται καθ' ολοκληρίαν.
2. Οι αιτήσεις για πιστοποιητικά μπορούν να κατατεθούν, σύμφωνα με το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 936/97, τις πέντε πρώτες ημέρες του Σεπτεμβρίου 2003 για 2 706,800 τόνους.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 11 Αυγούστου 2003.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 8 Αυγούστου 2003.

Για την Επιτροπή
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Γενικός Διευθυντής Γεωργίας

⁽¹⁾ ΕΕ L 137 της 28.5.1997, σ. 10.

⁽²⁾ ΕΕ L 95 της 11.4.2003, σ. 13.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1424/2003 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
της 8ης Αυγούστου 2003
για καθορισμό της τιμής της παγκόσμιας αγοράς του μη εκκοκκισμένου βαμβακιού

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

το πρωτόκολλο αριθ. 4 όσον αφορά το βαμβάκι, που επισυνάπτεται στην πράξη προσχώρησης της Ελλάδας, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1050/2001 του Συμβουλίου⁽¹⁾,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1051/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για ενίσχυση στην παραγωγή για το βαμβάκι⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 4,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1051/2001, καθορίζεται περιοδικά η τιμή της παγκόσμιας αγοράς του μη εκκοκκισμένου βαμβακιού, επί τη βάση της τιμής της παγκόσμιας αγοράς που έχει διαπιστωθεί για το εκκοκκισμένο βαμβάκι και λαμβάνοντας υπόψη την ιστορική σχέση μεταξύ της τιμής που έχει διαπιστωθεί για το εκκοκκισμένο βαμβάκι και της τιμής που υπολογίζεται για το μη εκκοκκισμένο. Αυτή η ιστορική σχέση ορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1591/2001 της Επιτροπής⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1486/2002 της 2ας Αυγούστου 2002⁽⁴⁾, περί λεπτομερειών εφαρμογής του καθεστώτος ενίσχυσης για το βαμβάκι. Στην περίπτωση που η τιμή της παγκόσμιας αγοράς δεν είναι δυνατόν να προσδιοριστεί μ' αυτόν τον τρόπο, η τιμή αυτή καθορίζεται επί τη βάση της τελευταίας προσδιορισμένης τιμής.
- (2) Σύμφωνα με το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1051/2001, η τιμή της παγκόσμιας αγοράς του εκκοκκισμένου βαμβακιού προσδιορίζεται για ένα προϊόν το οποίο ανταποκρίνεται σε ορισμένα χαρακτηριστικά και λαμβάνοντας

υπόψη τις ευνοϊκότερες προσφορές και τιμές στην παγκόσμια αγορά μεταξύ αυτών που θεωρούνται ως αντιπροσωπευτικές της πραγματικής τάσης της αγοράς. Για να πραγματοποιηθεί αυτός ο προσδιορισμός, καθορίζεται ένας μέσος όρος των προσφορών και των τιμών που έχουν διαπιστωθεί σε ένα ή περισσότερα ευρωπαϊκά χρηματιστήρια για ένα προϊόν cif για ένα λιμάνι της Κοινότητας και το οποίο προέρχεται από διάφορες χώρες προμήθειας οι οποίες θεωρούνται ότι είναι οι αντιπροσωπευτικότερες για το διεθνές εμπόριο. Εντούτοις, προβλέπονται προσαρμογές αυτών των κριτηρίων για τον προσδιορισμό της τιμής της παγκόσμιας αγοράς του εκκοκκισμένου βαμβακιού, έτσι ώστε να λαμβάνονται υπόψη διαφορές οι οποίες αιτιολογούνται από την ποιότητα του παραδιδόμενου προϊόντος ή από τη φύση των προσφορών και των τιμών. Οι προσαρμογές αυτές προβλέπονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1591/2001.

- (3) Η εφαρμογή των προαναφερομένων κριτηρίων οδηγεί στον καθορισμό της τιμής της παγκόσμιας αγοράς του μη εκκοκκισμένου βαμβακιού στο επίπεδο το οποίο περιγράφεται στη συνέχεια του παρόντος κειμένου,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Η τιμή της παγκόσμιας αγοράς του μη εκκοκκισμένου βαμβακιού, όπως προβλέπεται στο άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1051/2001, καθορίζεται σε 25,781 EUR/100 kg.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 9 Αυγούστου 2003.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 8 Αυγούστου 2003.

Για την Επιτροπή
 J. M. SILVA RODRÍGUEZ
 Γενικός Διευθυντής Γεωργίας

⁽¹⁾ ΕΕ L 148 της 1.6.2001, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 148 της 1.6.2001, σ. 3.

⁽³⁾ ΕΕ L 210 της 3.8.2001, σ. 10.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 223 της 20.8.2002, σ. 3.

II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ αριθ. 1/2003 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΣΥΝΔΕΣΗΣ ΕΚ-ΚΥΠΡΟΥ

της 24ης Ιουνίου 2003

για παρέκκλιση από τις διατάξεις που αφορούν τον ορισμό της έννοιας «καταγόμενα προϊόντα» ή «προϊόντα καταγωγής» της συμφωνίας σύνδεσης μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Κυπριακής Δημοκρατίας

(2003/594/ΕΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΣΥΝΔΕΣΗΣ ΕΚ-ΚΥΠΡΟΥ,

Έχοντας υπόψη:

τη συμφωνία σύνδεσης μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Κυπριακής Δημοκρατίας⁽¹⁾, που υπεγράφη στις Βρυξέλλες, στις 19 Δεκεμβρίου 1972, εφεξής καλούμενη «η συμφωνία»,

το πρωτόκολλο για τον ορισμό της έννοιας «καταγόμενα προϊόντα» ή «προϊόντα καταγωγής» και για τις μεθόδους διοικητικής συνεργασίας, που προσαρτάται στο πρόσθετο πρωτόκολλο της «συμφωνίας»⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 25,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Στην κοινή δήλωση των συμβαλλομένων μερών σχετικά με τους κανόνες καταγωγής, η οποία επισυνάπτεται στην τελική πράξη του πρωτοκόλλου για τον καθορισμό των όρων και διαδικασιών εφαρμογής του δευτέρου σταδίου της συμφωνίας σύνδεσης μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Κυπριακής Δημοκρατίας, και για την προσαρμογή ορισμένων διατάξεων της συμφωνίας⁽³⁾, που υπεγράφη στο Λουξεμβούργο, στις 19 Οκτωβρίου 1987, και άρχισε να ισχύει την 1η Ιανουαρίου 1988, συμφωνήθηκε ότι η Κοινότητα και το συμβούλιο σύνδεσης ΕΚ-Κύπρου θα λάβουν, μετά την έναρξη ισχύος του εν λόγω πρωτοκόλλου, απόφαση για τις υποβαλλόμενες από την Κύπρο πρόσθετες αιτήσεις παρέκκλισης από τους κανόνες καταγωγής που εφαρμόζονται σε προϊόντα που υπάγονται στις κλάσεις 6102 και 6103 του κοινού δασμολογίου και τα οποία υπήχθησαν από την 1η Ιανουαρίου 1988 στους κωδικούς 6204, 6205 και 6206 της συνδυασμένης ονοματολογίας (ΣΟ).
- (2) Παρέκκλιση από τις αντίστοιχες διατάξεις όσον αφορά τον ορισμό της έννοιας «προϊόντα καταγωγής» για τα εν λόγω εμπορεύματα χορηγήθηκε στην Κύπρο από το 1989 μέχρι το 2003.

- (3) Στις 11 Φεβρουαρίου 2003, η Κύπρος υπέβαλε αίτηση για παράταση της παρέκκλισης μόνον για ένα κλωστούφαντουργικό προϊόν, δηλαδή πουκάμισα και πουκαμισάκια για άντρες και αγόρια, από συνθετικές ή τεχνητές ίνες (κωδικός ΣΟ 6205 30 00).

- (4) Η ανάγκη αυτής της παρέκκλισης εξακολουθεί να υπάρχει. Είναι επομένως επιθυμητό να χορηγηθεί η παρέκκλιση για περίοδο δύο ετών ή μέχρι την έναρξη της Κύπρου στην Κοινότητα αν αυτό γίνει πριν την ημερομηνία λήξεως ισχύος της παρούσας απόφασης,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

Άρθρο 1

Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 3 παράγραφος 1 του πρωτοκόλλου για τον ορισμό της έννοιας «καταγόμενα προϊόντα» ή «προϊόντα καταγωγής» και για τις μεθόδους διοικητικής συνεργασίας, τα προϊόντα που περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι της παρούσας απόφασης και κατασκευάζονται στην Κύπρο, θεωρούνται, εντός της αναγραφόμενης ποσότητας, ως καταγόμενα προϊόντα για την εφαρμογή της συμφωνίας, υπό τους ακόλουθους όρους.

Άρθρο 2

Για την εφαρμογή του άρθρου 1, τα προϊόντα που περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι θεωρούνται ως προϊόντα καταγωγής Κύπρου όταν οι επεξεργασίες ή οι μεταποιήσεις που έχουν πραγματοποιηθεί στην Κύπρο έχουν ως αποτέλεσμα να κατατάσσονται τα λαμβανόμενα προϊόντα σε δασμολογική κλάση διαφορετική από την κλάση στην οποία υπάγεται καθένα από τα χρησιμοποιηθέντα υλικά.

Με την επιφύλαξη του πρώτου εδαφίου, η κατασκευή ενδυμάτων από μέρη ενδυμάτων, που υπάγονται στον κωδικό ΣΟ 6217 90 00, θεωρείται ως επαρκής επεξεργασία ή μεταποίηση μόνον εάν τα μέρη ενδυμάτων έχουν παραχθεί στην Κοινότητα από κομμένα υφάσματα συγκεκριμένων διαστάσεων και καλύπτονται από δήλωση του προμηθευτή που αναγράφεται στο τιμολόγιο ή σε οποιοδήποτε άλλο συνοδευτικό έγγραφο, σύμφωνα με το υπόδειγμα που περιλαμβάνεται στο παράρτημα ΙΙΙ.

⁽¹⁾ ΕΕ L 133 της 21.5.1973, σ. 2.⁽²⁾ ΕΕ L 339 της 28.12.1977, σ. 2.⁽³⁾ ΕΕ L 393 της 31.12.1987, σ. 2.

Άρθρο 3

Τα υλικά καταγωγής εκτός Κύπρου ή Κοινότητας που χρησιμοποιούνται για την κατασκευή των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 δεν μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο επιστροφής του δασμού ή να τύχουν απαλλαγής από δασμούς ή φόρους ισοδύναμου προς δασμούς αποτελέσματος, υπό οποιαδήποτε μορφή, εξαιρέσει των ποσών που ενδεχομένως υπερβαίνουν τους αντίστοιχους δασμούς του κοινού δασμολογίου.

Άρθρο 4

Την ποσότητα που αναφέρεται στο παράρτημα I διαχειρίζεται η Επιτροπή, η οποία λαμβάνει κάθε μέτρο διοικητικού χαρακτήρα το οποίο θεωρεί σκόπιμο για την αποτελεσματική διαχείριση.

Σε περίπτωση που κάποιος εισαγωγέας καταθέσει σε κράτος μέλος διασάφηση για θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία με αίτηση για υπαγωγή στο ευεργέτημα της παρούσας απόφασης, το κράτος μέλος, εφόσον η διασάφηση έχει γίνει αποδεκτή από τις τελωνειακές αρχές, ενημερώνει την Επιτροπή σχετικά με την επιθυμία του να αναλάβει την ποσότητα που αντιστοιχεί στις ανάγκες του.

Οι αιτήσεις ανάληψης, στις οποίες αναφέρεται η ημερομηνία αποδοχής των διασαφήσεων, διαβιβάζονται αμελλητί στην Επιτροπή.

Οι αναλήψεις χορηγούνται από την Επιτροπή κατά σειρά ημερομηνίας αποδοχής των διασαφήσεων για θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία από τις τελωνειακές υπηρεσίες του οικείου κράτους μέλους, με την προϋπόθεση ότι το διαθέσιμο υπόλοιπο επιτρέπει την ανάληψη.

Σε περίπτωση που κάποιο κράτος μέλος δεν χρησιμοποιήσει την αναληφθείσα ποσότητα, την επιστρέφει το ταχύτερο δυνατό στην αντίστοιχη ποσόστωση.

Αν οι αιτήσεις υπερβαίνουν το διαθέσιμο υπόλοιπο της δεδομένης ποσόστωσης, οι ποσότητες κατανέμονται κατ' αναλογία. Η Επιτροπή ενημερώνει τα κράτη μέλη όσον αφορά την ανάληψη ποσοστώσεων.

Κάθε κράτος μέλος εξασφαλίζει ότι οι εισαγωγές έχουν συνεχή και ίση πρόσβαση στις διαθέσιμες ποσότητες, εφόσον το υπόλοιπο επιτρέπει την ανάληψη.

Άρθρο 5

Οι τελωνειακές αρχές της Κύπρου λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεση των ποσοτικών ελέγχων στις εξαγωγές των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1. Για το σκοπό αυτό, όλα τα

πιστοποιητικά που εκδίδουν σύμφωνα με την παρούσα απόφαση πρέπει να φέρουν σχετική ένδειξη. Οι αρμόδιες αρχές της Κύπρου θα πρέπει να αποστέλλουν στην Επιτροπή κάθε τρεις μήνες δήλωση των ποσοτήτων για τις οποίες έχουν εκδοθεί πιστοποιητικά κυκλοφορίας EUR 1 σύμφωνα με την παρούσα απόφαση, καθώς και τον αύξοντα αριθμό των πιστοποιητικών αυτών. Αποστέλλουν επίσης στην Επιτροπή μηνιαίες δηλώσεις για τις κυπριακές εισαγωγές και εξαγωγές υφασμάτων που απαριθμούνται στο παράρτημα II.

Άρθρο 6

Τα πιστοποιητικά κυκλοφορίας EUR 1 που χορηγούνται δυνάμει της παρούσας απόφασης, πρέπει να αναγράφουν τα ακόλουθα:

«ΠΑΡΕΚΚΛΙΣΗ – ΑΠΟΦΑΣΗ αριθ. 1/2003

ΚΑΤΑΛΟΓΙΣΜΟΣ ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΠΟΣΟΣΤΩΣΗ»

στη θέση που φέρει τον τίτλο «Παρατηρήσεις», σε μια από τις γλώσσες της συμφωνίας.

Άρθρο 7

Η Κύπρος και τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή της παρούσας απόφασης.

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει από την ημέρα της έγκρισής της.

Η παρούσα απόφαση εφαρμόζεται για περίοδο δύο ετών από την ημερομηνία έγκρισής της, ή μέχρι την ένταξη της Κύπρου στην Κοινότητα αν αυτό γίνει πριν από την ημερομηνία λήξης ισχύος της παρούσας απόφασης.

Βρυξέλλες, 24 Ιουνίου 2003.

Για το Συμβούλιο Σύνδεσης

Ο Πρόεδρος

Γ. ΙΑΚΩΒΟΥ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 1

(προϊόντα για τα οποία χορηγείται παρέκκλιση)

Αύξων αριθμός	Κωδικός ΣΟ	Περιγραφή εμπορευμάτων	Ετήσιες ποσότητες (τεμάχια)
09.1447	6205 30 00	Πουκάμισα και πουκαμισάκια για άντρες ή αγόρια, από συνθετικές ή τεχνητές ίνες	105 000

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 5

(προϊόντα για τα οποία γίνεται στατιστική ενημέρωση)

Κωδικός ΣΟ	Περιγραφή εμπορευμάτων
5407 και 5408	Υφάσματα από νήματα από συνθετικές ή τεχνητές ίνες συνεχείς
5512 έως 5516	Υφάσματα από συνθετικές ή τεχνητές ίνες μη συνεχείς

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

ΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΠΡΟΤΙΜΗΣΙΑΚΗΣ ΚΑΤΑΓΩΓΗΣ

Ο υπογεγραμμένος δηλώνω ότι τα εμπορεύματα που απαριθμούνται στο παρόν τιμολόγιο		
.....		(¹)
έχουν ληφθεί		
		(²)
και περιέχουν τα ακόλουθα στοιχεία ή υλικά καταγωγής εκτός Κοινότητας στα πλαίσια των προτιμησηακών συναλλαγών:		
.....	(³) (⁴) (⁵)
.....		
.....		
.....		(⁶).
Αναλαμβάνω την υποχρέωση να παράσχω στις τελωνειακές αρχές κάθε συμπληρωματικό αποδεικτικό στοιχείο που θα κρίνουν αναγκαίο.		
.....	(⁷) (⁸)
	 (⁹)

Σημείωση:

Το ανωτέρω κείμενο, συμπληρωμένο σύμφωνα με τις ακόλουθες υποσημειώσεις, αποτελεί τη δήλωση του προμηθευτή. Οι υποσημειώσεις δεν πρέπει να επαναλαμβάνονται.

- (¹) Εάν η δήλωση αφορά ορισμένα μόνον από τα εμπορεύματα που απαριθμούνται στο τιμολόγιο, τα εμπορεύματα αυτά πρέπει να φέρουν διακριτικό σημείο ή σήμα που να αναφέρεται στη δήλωση ως εξής: «..... που απαριθμούνται στο παρόν τιμολόγιο και φέρουν το σήμα, έχουν ληφθεί». Εάν γίνεται χρήση εγγράφου άλλου από το τιμολόγιο ή το παράρτημα που προσαρτάται στο τιμολόγιο, πρέπει να περιληφθεί στη θέση του όρου «τιμολόγιο» η περιγραφή του εν λόγω εγγράφου.
- (²) Η Κοινότητα ή κράτος μέλος.
- (³) Πρέπει να γίνεται περιγραφή του προϊόντος σε όλες τις περιπτώσεις. Η περιγραφή πρέπει να είναι πλήρης και επαρκώς λεπτομερής ώστε να είναι δυνατός ο προσδιορισμός της δασμολογικής κατάταξης των σχετικών εμπορευμάτων.
- (⁴) Η δασμολογητέα αξία αναφέρεται μόνον όταν αυτό απαιτείται.
- (⁵) Η χώρα καταγωγής αναφέρεται μόνον όταν αυτό ζητείται. Η αναφερόμενη καταγωγή πρέπει να είναι προτιμησηακή καταγωγή· όλες οι άλλες καταγωγές αναφέρονται ως «τρίτες χώρες».
- (⁶) Προστίθεται το ακόλουθο κείμενο: «και υπέστησαν την ακόλουθη μεταποίηση (στην Κοινότητα) (στο κράτος μέλος), καθώς και περιγραφή της μεταποίησης που πραγματοποιήθηκε, όταν αυτή η πληροφορία απαιτείται.
- (⁷) Τόπος και ημερομηνία.
- (⁸) Όνομα και θέση στην εταιρεία.
- (⁹) Υπογραφή.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 5ης Μαρτίου 2003

σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων που εφαρμόζει η Γερμανία για τις πωλήσεις και τις εξαγωγές προϊόντων από το Μεκλεμβούργο-Δυτική Πομερανία

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2003) 519]

(Το κείμενο στη γερμανική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2003/595/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 88 παράγραφος 2 εδάφιο 1,

τη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, και ιδίως το άρθρο 62 παράγραφος 1 στοιχείο α),

Αφού ζήτησε από τους ενδιαφερόμενους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σύμφωνα με τις διατάξεις που αναφέρονται ανωτέρω,

εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(3) Με την επιστολή SG (2001) D/293172 της 28ης Δεκεμβρίου 2001, η Επιτροπή ενημέρωσε τη Γερμανία σχετικά με την απόφασή της να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ, σε σχέση με το καθεστώς ενισχύσεων.

(4) Η Γερμανία υπέβαλε τις παρατηρήσεις της με την επιστολή της 4ης Φεβρουαρίου 2002 (Α/30809).

(5) Στις 7 Ιουνίου 2002 έλαβε χώρα στο Βερολίνο μια συνάντηση μεταξύ εκπροσώπων της Γερμανίας και της Επιτροπής.

(6) Η απόφαση της Επιτροπής σχετικά με την κίνηση της διαδικασίας, δημοσιεύτηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.⁽¹⁾ Η Επιτροπή κάλεσε όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους όσον αφορά το υπόψη μέτρο, αλλά δεν έλαβε καμία.

1. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

(1) Τον Ιούνιο του 2001 κοινοποιήθηκαν στην Επιτροπή οι κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τη χορήγηση ενίσχυσης, με σκοπό την προώθηση των πωλήσεων και εξαγωγών προϊόντων από το Μεκλεμβούργο-Δυτική Πομερανία (στο εξής: «κατευθυντήριες γραμμές του ομόσπονδου κρατιδίου»). Αρκετές διατάξεις των κρατικών κατευθυντήριων γραμμών φαίνεται να είναι ασυμβίβαστες με το άρθρο 87 της συνθήκης ΕΚ. Επειδή οι κατευθυντήριες γραμμές χρονολογούνται από τις 25 Μαΐου 1998, ο κανονισμός καταχωρήθηκε ως μη κοινοποιηθείσα κρατική ενίσχυση υπό τον αριθμό NN 55/2001.

(2) Με την επιστολή D/52684 της 2ας Ιουλίου του 2001, η Επιτροπή προέτρεψε τη Γερμανία, να εκφράσει τη γνώμη της, από νομική σκοπιά, σχετικά με τις κατευθυντήριες γραμμές. Οι παρατηρήσεις της Γερμανίας διαβιβάστηκαν με την επιστολή της 30ής Αυγούστου 2001 (Α/36853).

2. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΕΤΡΟΥ

2.1. Στόχος του μέτρου

(7) Ο ειδικότερος στόχος των κατευθυντήριων γραμμών είναι η ανάπτυξη ή ανάκτηση διαπεριφερειακών και εξαγωγικών αγορών. Σε αυτές ανήκουν αγορές εκτός του Μεκλεμβούργου-Δυτικής Πομερανίας, δηλαδή αγορές εντός των συνόρων της Γερμανίας και σε άλλα κράτη μέλη, καθώς και σε τρίτες χώρες.

⁽¹⁾ ΕΕ C 170 της 16.7.2002, σ. 2.

2.2. Είδος της ενίσχυσης και της νομικής βάσης

- (8) Η ενίσχυση χορηγείται υπό τη μορφή μη επιστρεπτέας επιχορήγησης. Νομική βάση αποτελούν οι κατευθυντήριες γραμμές, οι οποίες τέθηκαν σε ισχύ στις 25 Μαΐου 1998. Οι κατευθυντήριες γραμμές εκδόθηκαν χωρίς προηγούμενη κοινοποίηση ως καθεστώς ενισχύσεων de-minimis και περιλαμβάνουν ρητή παραπομπή στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 69/2001 της Επιτροπής της 12ης Ιανουαρίου 2001 για την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ στις ενισχύσεις «ήσσονος σημασίας» ⁽¹⁾ καθώς και της ανακοίνωσης της Επιτροπής σχετικά με τις ενισχύσεις «de-minimis» ⁽²⁾.

2.3. Υποπρογράμματα

- (9) Οι κατευθυντήριες γραμμές περιλαμβάνουν τέσσερα υποπρογράμματα:
- (Α): προγράμματα προώθησης στην αγορά,
 - (Β): εκθέσεις και εμποροπανηγύρεις στη Γερμανία και στο εξωτερικό,
 - (Γ): κοινά γραφεία εταιρειών στο εξωτερικό,
 - (Δ): βοηθοί εξωτερικού εμπορίου.

2.4. Αποδέκτες της ενίσχυσης

- (10) Αποδέκτες της ενίσχυσης είναι οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις (στη συνέχεια: ΜΜΕ) κατά την έννοια της σύστασης της Επιτροπής 96/280/ΕΚ της 3ης Απριλίου 1996 σχετικά με τον ορισμό των μικρομεσαίων επιχειρήσεων ⁽³⁾. Ενισχύσεις στα πλαίσια του υποπρογράμματος Β (εκθέσεις και εμποροπανηγύρεις εσωτερικού και εξωτερικού) χορηγούνται επίσης σε: ενώσεις φορέων διοργάνωσης εμπορικών εκθέσεων, βιομηχανικά και εμπορικά επιμελητήρια, ενώσεις, επαγγελματικές ενώσεις, επαγγελματικοί όμιλοι, συντεχνίες, δήμοι και άλλα, εφόσον ενεργούν εξ ονόματος άλλων επιχειρήσεων ή των μελών τους και τους διοχετεύουν τις ενισχύσεις.

2.5. Επιλέξιμες δαπάνες

- (11) Στα πλαίσια των τεσσάρων υποπρογραμμάτων, επιλέξιμες είναι οι εξής δαπάνες:
- (12) Προγράμματα προώθησης στην αγορά:
- παροχή συμβουλών για την ανάπτυξη στόχων μάρκετινγκ για συγκεκριμένες εταιρείες,

- παροχή συμβουλών για την κατάρτιση σχεδίων μάρκετινγκ ή τμημάτων σχεδίων μάρκετινγκ (π.χ. συλιζάρισμα προϊόντων, καθορισμός τιμών, διαφημιστική στρατηγική, οργάνωση μάρκετινγκ),
- παροχή συμβουλών για την παρουσίαση και επίδειξη πρωτοτύπων,
- παροχή συμβουλών για τα χρηματιστήρια εμπορευμάτων,
- εκδηλώσεις για τη βελτίωση των εξαγωγών, την ανάπτυξη νέων δυνατοτήτων, πωλήσεων και συνεργασίας, την παραγωγή πολυτομεακών και βελτιωτικών της εικόνας λογότυπων καταγωγής,

- η ενίσχυση ανά επιχείρηση ανέρχεται το πολύ σε 20 500 ευρώ.

- (13) Εκθέσεις και εμποροπανηγύρεις στη Γερμανία και στο εξωτερικό:

- δαπάνες άμεσα αναγκαίες για την εγκατάσταση και τη λειτουργία των εκθεσιακών περιπτέρων (μισθώση του περιπτέρου, κόστος κατασκευής του περιπτέρου, σύνδεση με τα δίκτυα παροχής ηλεκτρισμού και ύδρευσης και τους σταθμούς καθαρισμού λυμάτων και άλλους χώρους απόρριψης απορριμμάτων, εγγραφές σε καταλόγους, διαφημίσεις σχετικές με εκδηλώσεις, διερμηνεία, μεταφορές και ασφαλίσεις),

- η ενίσχυση ανά επιχείρηση ανέρχεται το πολύ σε 7 690 ευρώ.

- (14) Επιχορηγήσεις για κοινά γραφεία στο εξωτερικό:

- δαπάνες άμεσα αναγκαίες για την εγκατάσταση και τη λειτουργία των εκθεσιακών περιπτέρων (μη σταθερός εξοπλισμός και μηχανές γραφείου, δαπάνες για τρέχουσες επιχειρηματικές ανάγκες, ανάγκες σε αλλοδαπό προσωπικό σε περίπτωση που η βασική νομική σχέση δημιουργήθηκε με σκοπό τη δημιουργία και τη λειτουργία κοινού γραφείου),

- η ενίσχυση ανά επιχείρηση ανέρχεται το πολύ σε 25 000 ευρώ.

- (15) Επιδότησεις για βοηθούς εξωτερικού εμπορίου:

- ο μεικτός μισθός υποκείμενος στο φόρο εισοδήματος ενός βοηθού εξωτερικού εμπορίου για περίοδο ενός έτους και σε έκτακτες περιπτώσεις, για περίοδο δυο ετών,

- η ενίσχυση ανά επιχείρηση ανέρχεται το πολύ σε 24 600 ευρώ.

⁽¹⁾ ΕΕ L 10 της 13.1.2001, σ. 30.

⁽²⁾ ΕΕ C 68 της 6.3.1996, σ. 9.

⁽³⁾ ΕΕ L 107 της 30.4.1996, σ. 4.

3. ΛΟΓΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΗ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ

- (16) Το Μεκλεμβούργο-Δυτική Πομερανία είχε σκοπό να εφαρμόσει τις κατευθυντήριες γραμμές ως καθεστώς de-minimis. Η Επιτροπή, στην απόφασή της σχετικά με την κίνηση της επίσημης διαδικασίας έρευνας, εξέφρασε σοβαρές αμφιβολίες για το αν οι κατευθυντήριες γραμμές είναι σύμφωνες με τους σχετικούς κανόνες για τις ενισχύσεις de-minimis, και κατέληξε στην άποψη, ότι αποτελούν κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ, καθώς και ότι προκύπτουν σημαντικές αμφιβολίες σχετικά με το συμβιβασμό των ενισχύσεων, που χορηγούνται βάσει των κατευθυντήριων γραμμών, με την κοινή αγορά.
- (17) Η Επιτροπή, στην απόφασή της σχετικά με την κίνηση της διαδικασίας έρευνας, θεώρησε ως ασυμβίβαστα με τους κανόνες για τις ενισχύσεις de-minimis τα ακόλουθα στοιχεία του καθεστώτος ενισχύσεων:
- χορήγηση εξαγωγικών ενισχύσεων,
 - επιτρεπόμενο ύψος των ενισχύσεων de-minimis,
 - τομέας εφαρμογής,
 - μηχανισμός ελέγχου για ενισχύσεις de-minimis.
- (18) Στο βαθμό που τα υποπρογράμματα προβλέπουν τη χορήγηση εξαγωγικών ενισχύσεων, η Επιτροπή διαπίστωσε, ότι οι κανόνες για τις ενισχύσεις de-minimis αποκλείουν ρητά, τις εξαγωγικές ενισχύσεις από το πεδίο εφαρμογής των δυο κανόνων de-minimis⁽¹⁾. Η Επιτροπή εξέφρασε αμφιβολίες σχετικά με το συμβιβασμό των ενισχύσεων οι οποίες θα χορηγηθούν, μεταξύ άλλων, για την κατάρτιση σχεδίων μάρκετινγκ, για την παρουσίαση και επίδειξη πρωτοτύπων, την εγκατάσταση και λειτουργία των κοινών γραφείων στο εξωτερικό, την οργάνωση ανταλλαγών εμπορευμάτων, τις εκδηλώσεις για τη βελτίωση των εξαγωγών, την ανάπτυξη νέων δυνατοτήτων πωλήσεων και συνεργασίας στο εξωτερικό, καθώς και την πρόσληψη βοηθών εξωτερικού εμπορίου, οι οποίοι πρέπει να κατέχουν μια γλώσσα της χώρας-στόχου και να διαθέτουν εκπαίδευση ή/και εμπειρία στον τομέα του εξωτερικού εμπορίου προκειμένου να στηρίξουν τις διεθνείς εμπορικές δραστηριότητες του αποδέκτη της ενίσχυσης.
- (19) Από την άλλη πλευρά, η Επιτροπή θεωρεί, ότι η συμμετοχή σε εκθέσεις, η διεξαγωγή μελετών ή η χρήση υπηρεσιών παροχής συμβουλών με σκοπό την προώθηση ενός νέου ή ενός ήδη υφιστάμενου προϊόντος σε μια νέα αγορά, κατά κανόνα δεν αποτελούν εξαγωγικές ενισχύσεις⁽²⁾.
- (20) Σε συνάρτηση με τα προηγούμενα, η Επιτροπή επεσήμανε, ότι η διατύπωση που υπήρχε στις κατευθυντήριες γραμμές, σύμφωνα με την οποία οι «ενισχύσεις για τις εξαγωγές» εξαιρούνται από τον περιορισμό της σώρευσης (δηλαδή από τη διάταξη σύμφωνα με την οποία οι ενισχύσεις de-minimis δεν πρέπει να υπερβαίνουν συνολικά το ποσό των 100 000

ευρώ), δεν καθιστά σαφές ότι δεν πρέπει να υφίσταται καμία ενίσχυση de-minimis για τις εξαγωγές. Η Επιτροπή υποστήριξε την άποψη, ότι η συγκεκριμένη ερμηνεία δεν μπορεί να γίνει κατανοητή πέραν πάσης αμφιβολίας από όλους τους αποδέκτες της ενίσχυσης.

- (21) Όσον αφορά τον υπολογισμό του ανώτατου ορίου της ενίσχυσης de-minimis, συμπεριλαμβανομένης και της περίπτωσης της σώρευσης, η Επιτροπή εξέφρασε σοβαρές αμφιβολίες σχετικά με το αν η διατύπωση που υπήρχε στις κατευθυντήριες γραμμές είναι σύμφωνη με τους κοινοτικούς κανόνες. Οι κοινοτικοί κανόνες προβλέπουν, ότι το ποσό de-minimis για μια επιχείρηση δεν πρέπει να υπερβαίνει για χρονικό διάστημα τριών ετών, το ανώτατο ποσό των 100 000 ευρώ. Οι κατευθυντήριες γραμμές προβλέπουν, ότι ο αποδέκτης της ενίσχυσης, μετά τις 19 Αυγούστου 1992 και επί μια τριετία δεν θα πρέπει να υπερβεί το ανώτατο όριο.
- (22) Σχετικά με το τομεακό πεδίο εφαρμογής των κανόνων de-minimis, η Επιτροπή διαπίστωσε, ότι οι σχετικοί κανόνες, μεταξύ άλλων, δεν τυγχάνουν εφαρμογής στους τομείς γεωργίας, της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας. Οι κατευθυντήριες γραμμές, αντιθέτως, αποκλείουν την ενίσχυση της μεταποίησης γεωργικών, αλιευτικών και υδατοκαλλιεργητικών προϊόντων.
- (23) Κατά τον ίδιο τρόπο, η Επιτροπή εξέφρασε σοβαρές αμφιβολίες σχετικά με το αν οι κατευθυντήριες γραμμές συμμορφώνονται με το μηχανισμό ελέγχου που προβλέπεται στην τελευταία παράγραφο της ανακοίνωσης de-minimis ή/και στο άρθρο 3 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 69/2001.
- (24) Στο βαθμό που οι ενισχύσεις που παρέχονται με βάση τις κατευθυντήριες γραμμές δεν καλύπτονται από τις διατάξεις de-minimis, η Επιτροπή, βάσει του κανονισμού της (ΕΚ) αριθ. 70/2001 της 12ης Ιανουαρίου 2001 σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ στις κρατικές ενισχύσεις προς μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις⁽³⁾, εξέφρασε σοβαρές αμφιβολίες όσον αφορά το συμβιβασμό με την κοινή αγορά. Από ότι φαίνεται, οι κατευθυντήριες γραμμές δεν περιορίζονταν στις ΜΜΕ και δεν τηρήθηκε το άρθρο 5 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 70/2001. Σύμφωνα με το άρθρο 1 παράγραφος 2 στοιχείο α) ο κανονισμός δεν ισχύει ούτε για δραστηριότητες, οι οποίες έχουν ως αντικείμενο την παραγωγή, επεξεργασία και εμπορευματοποίηση των προϊόντων που αναφέρονται στο παράρτημα Ι της συνθήκης. Επίσης, το άρθρο 1 παράγραφος 2 στοιχείο β) αποκλείει ενισχύσεις για εξαγωγικές δραστηριότητες. Εκτός τούτου, οι κατευθυντήριες γραμμές δεν λαμβάνουν υπόψη τους υπόλοιπους όρους που θεσπίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 70/2001. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή εξέφρασε σοβαρές αμφιβολίες όσον αφορά το συμβιβασμό των κατευθυντήριων γραμμών με την κοινή αγορά.

⁽¹⁾ Εξαγωγικές ενισχύσεις ορίζονται οι ενισχύσεις που είναι άμεσα σύμφωνες με τις εξαγόμενες ποσότητες, την εγκατάσταση και λειτουργία ενός δικτύου διανομής ή τις τρέχουσες δαπάνες μιας εξαγωγικής δραστηριότητας (άρθρο 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 69/2001 και υποσημείωση 3 της κοινοποίησης de-minimis).

⁽²⁾ Ατιπολογική σκέψη 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 69/2001 και υποσημείωση 3 της κοινοποίησης de-minimis.

⁽³⁾ ΕΕ L 10 της 13.1.2001, σ. 33.

(25) Κατά την αιτιολογική σκέψη των ενισχύσεων που δεν καλύπτονται από τις διατάξεις de-minimis, η Επιτροπή βασίστηκε στις κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις περιφερειακού χαρακτήρα ⁽¹⁾ (στη συνέχεια: «περιφερειακές κατευθυντήριες γραμμές»). Το Μεκλεμβούργο-Δυτική Πομερανία θεωρείται ενισχυόμενη περιοχή σύμφωνα με το άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο α) της συνθήκης ΕΚ. Ωστόσο, σε καμία περίπτωση ενίσχυσης δεν φαίνεται να υπάρχει αρχική επένδυση σύμφωνα με το σημείο 4.4 των περιφερειακών κατευθυντήριων γραμμών. Συνεπώς, λήφθηκαν υπόψη οι διατάξεις όσον αφορά τις ενισχύσεις λειτουργίας (σημεία 4.15 και 4.17). Σύμφωνα με τις περιφερειακές κατευθυντήριες γραμμές του ομόσπονδου κράτους, οι ενισχύσεις αυτές, οι οποίες συμβάλλουν στην προώθηση των εξαγωγών μεταξύ των κρατών μελών, απαγορεύονται. Ωστόσο, ακόμα και αν γίνει δεκτό, ότι οι κατευθυντήριες γραμμές δεν συμβάλλουν μόνο στην προώθηση των εξαγωγών, οι ενισχύσεις λειτουργίας πρέπει να ικανοποιούν αρκετές απαιτήσεις, πρέπει δηλαδή να είναι χρονικά περιορισμένες, να έχουν φθίνουσα φορά και να είναι ανάλογες προς τα μειονεκτήματα, τα οποία πρέπει να εξαλειφθούν. Η Επιτροπή, δεν διαπίστωσε στοιχεία, σχετικά με το ότι η ενίσχυση, θα μπορούσε να θεωρηθεί σε μια τέτοια βάση συμβιβάσιμη με την κοινή αγορά.

4. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

(26) Η Γερμανία υποστηρίζει, ότι το υποπρόγραμμα Α («προγράμματα προώθησης στην αγορά») είναι συμβιβάσιμο με τις διατάξεις που αφορούν τις ενισχύσεις de-minimis, διότι οι επιχορηγήσεις δόθηκαν αποκλειστικά για υπηρεσίες παροχής συμβουλών και μελέτες που αφορούσαν την προώθηση στην αγορά προϊόντων των δικαιούχων επιχειρήσεων, και δεν αποτελούν εξαγωγική ενίσχυση σύμφωνα με την αιτιολογική θέση 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 69/2001. Κατά συνέπεια, σύμφωνα με τη Γερμανία τα μέτρα του συγκεκριμένου υποπρογράμματος δεν αποτελούν ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ. Επειδή τα μέτρα δεν αποτελούν «ενισχύσεις», δεν ήταν απαραίτητο να ανταποκρίνονται στα κριτήρια του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 70/2001 και των περιφερειακών κατευθυντήριων γραμμών ⁽²⁾.

(27) Σύμφωνα με την άποψη της γερμανικής κυβέρνησης, όλα τα μέτρα του υποπρογράμματος Β («εκθέσεις και εμποροπανηγύρεις στη Γερμανία και στο εξωτερικό») καλύπτονται από τους κανόνες de-minimis. Η Γερμανία ισχυρίζεται ότι, σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 69/2001, οι ενισχύσεις, οι οποίες καθιστούν δυνατή τη συμμετοχή σε εκθέσεις, κατά κανόνα και σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 1 του προαναφερθέντος κανονισμού δεν αποτελούν εξαγωγική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ. Ως επακόλουθο, δεν είναι σκόπιμη η εξέταση σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 70/2001 και τις περιφερειακές κατευθυντήριες γραμμές ⁽³⁾.

(28) Σχετικά με το υποπρόγραμμα Γ («κοινά γραφεία των εταιρειών στο εξωτερικό»), η Γερμανία αναφέρει ότι τα σχετικά γραφεία δεν λειτουργούσαν ως δίκτυο διανομής (στις περισσότερες περιπτώσεις, οι υπηρεσίες αυτές καλύπτονται κατά τόπους από ένα άτομο), αλλά περισσότερο ως κέντρα επαφής και συντονισμού ακόμα και για επιχειρήσεις οι οποίες δεν συμμετέχουν άμεσα σε παρόμοιο κοινό γραφείο. Τα γραφεία έχουν το ρόλο κέντρου για τις πρώτες επαφές με ξένες αρχές και επιχειρήσεις. Συχνά οι επιχειρήσεις τελείως διαφορετικών κλάδων μοιράζονται την υπάρχουσα υποδομή, όπως τον εξοπλισμό γραφείου και τη γραμματεία. Κατά συνέπεια, η Γερμανία δεν θεωρεί τα μέτρα ως ενίσχυση για εξαγωγικές δραστηριότητες κατά την έννοια του άρθρου 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 69/2001, αλλά ως υπηρεσίες παροχής συμβουλών κατά την έννοια της αιτιολογικής σκέψης 4 του προαναφερθέντος κανονισμού, οι οποίες είναι σύμφωνες με τους κανόνες de-minimis και δεν αποτελούν ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ ⁽⁴⁾.

(29) Τα μέτρα του υποπρογράμματος Δ («επιχορηγήσεις για βοηθούς εξωτερικού εμπορίου»), σύμφωνα με την άποψη της Γερμανίας δεν συσχετίζονται άμεσα με εξαγωγικές δραστηριότητες, διότι οι βοηθοί εξωτερικού εμπορίου έχουν καθήκον να δημιουργούν γενικές δομές που αφορούν το εξαγωγικό εμπόριο, π.χ. γλωσσική υποστήριξη, αλλά δεν μετέχουν σε δραστηριότητες που αφορούν άμεσα τις εξαγόμενες ποσότητες, την εγκατάσταση και λειτουργία ενός δικτύου διανομής ή τα τρέχοντα έξοδα της εξαγωγικής δραστηριότητας. Κατά συνέπεια, θεωρείται ότι τα μέτρα στα πλαίσια του συγκεκριμένου υποπρογράμματος είναι συμβιβάσιμα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 69/2001 και δεν αποτελούν κρατικές ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ ⁽⁵⁾.

(30) Η Γερμανία παραδέχεται, ότι η διατύπωση των κατευθυντήριων γραμμών όσον αφορά το αποδεκτό ύψος της ενίσχυσης de-minimis, ενδέχεται να είναι ανακριβής, ωστόσο στην πράξη σε καμία περίπτωση δεν υπάρχει υπέρβαση του ανώτατου ποσού των 100 000 ευρώ ανά επιχείρηση σε διάστημα τριών ετών. Επιπλέον, όλες οι επιχειρήσεις ενημερώθηκαν σχετικά με τον χαρακτήρα de-minimis των ενισχύσεων και έπρεπε να δηλώσουν, αν τα τρία προηγούμενα έτη είχαν λάβει ανάλογες ενισχύσεις de-minimis. Όπως τονίζει η Γερμανία, η νέα ενίσχυση de-minimis χορηγήθηκε, μόνον αφού αποδείχθηκε ότι δεν αυξάνεται με τον τρόπο αυτό το συνολικό ύψος των ενισχύσεων de-minimis που χορηγήθηκαν εντός μιας τριετίας.

(31) Η Γερμανία παραδέχεται, ότι το φάσμα των δραστηριοτήτων που καλύπτουν οι κατευθυντήριες γραμμές δεν είναι σύμφωνο ούτε με τον τομέα εφαρμογής της ανακοίνωσης σχετικά με τις ενισχύσεις de-minimis ούτε με το άρθρο 1 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 69/2001. Η Γερμανία επιβεβαιώνει, ότι κανένας αποδέκτης ενισχύσεων δεν έχει προβεί σε δραστηριότητες που αφορούν την παραγωγή, επεξεργασία ή εμπορευματοποίηση προϊόντων του παραρτήματος 1 της συνθήκης ΕΚ. Η Γερμανία αναλαμβάνει τη δέσμευση να καταργήσει γενικά όλες τις σχετικές διατάξεις.

⁽¹⁾ ΕΕ C 74 της 10.3.1998, σ. 9.

⁽²⁾ Η Γερμανία κοινοποίησε, ότι σύμφωνα με το συγκεκριμένο υποπρόγραμμα κάθε επιχείρηση έλαβε κατά το χρονικό διάστημα 1998-2002 κατά μέσο όρο 11 128 ευρώ.

⁽³⁾ Η Γερμανία κοινοποίησε, ότι σύμφωνα με το συγκεκριμένο υποπρόγραμμα κάθε επιχείρηση έλαβε κατά το χρονικό διάστημα 1998-2002 κατά μέσο όρο 1 830 ευρώ.

⁽⁴⁾ Η Γερμανία κοινοποίησε, ότι σύμφωνα με το συγκεκριμένο υποπρόγραμμα κάθε επιχείρηση έλαβε κατά το χρονικό διάστημα 1998-2002 κατά μέσο όρο 18 853 ευρώ.

⁽⁵⁾ Η Γερμανία κοινοποίησε, ότι σύμφωνα με το συγκεκριμένο υποπρόγραμμα κάθε επιχείρηση έλαβε κατά το χρονικό διάστημα 1998-2002 κατά μέσο όρο 10 018 ευρώ.

(32) Η Γερμανία υποστηρίζει την άποψη, ότι ούτε ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 70/2001 ούτε οι περιφερειακές κατευθυντήριες γραμμές έχουν εφαρμογή και ότι όλα τα μέσα είναι σε αρμονία με τους κανόνες de-minimis και, συνεπώς, δεν συνιστούν κρατική ενίσχυση.

5. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΟΥ ΜΕΤΡΟΥ

5.1. Παρουσία κρατικής ενίσχυσης

(33) Η Επιτροπή οφείλει να εξετάσει, αν οι κατευθυντήριες γραμμές είναι σύμφωνες με τους όρους του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ. Βασικά, κάθε κρατική οικονομική ενίσχυση, αλλάζει σε κάποιο βαθμό τους όρους ανταγωνισμού για μια συγκεκριμένη ομάδα επιχειρήσεων και μπορεί με τον τρόπο αυτό να επηρεάσει το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών. Ωστόσο, δεν ασκούν όλες οι ενισχύσεις αισθητή επιρροή στο εμπόριο και στον ανταγωνισμό μεταξύ των κρατών μελών. Λαμβανομένων υπόψη των προαναφερθέντων, οι ενισχύσεις που δεν υπερβαίνουν το απόλυτο μέγιστο ποσό, εξαιρούνται της υποχρέωσης κοινοποίησης σύμφωνα με το άρθρο 88 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ και ως ενισχύσεις de-minimis δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ. Η Επιτροπή διαπιστώνει, ότι οι κατευθυντήριες γραμμές προβλέπουν αποκλειστικά μικρά ποσά ενίσχυσης, τα οποία ενδεχομένως αξιολογούνται ως ενισχύσεις de-minimis.

(34) Ο ορισμός σχετικά με το τι είναι οι ενισχύσεις de-minimis κατά τη γνώμη της Επιτροπής, προσδιορίστηκε για πρώτη φορά στους κοινοτικούς κανόνες για τις ενισχύσεις στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, του 1992⁽¹⁾. Με την ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τις ενισχύσεις de-minimis, τροποποιήθηκε ο κανόνας de-minimis των κοινοτικών κανόνων⁽²⁾. Το μέγιστο συνολικό ποσό της ενίσχυσης de-minimis έφτασε τα 100 000 ευρώ εντός τριών ετών από τότε που χορηγήθηκε η πρώτη ενίσχυση de-minimis. Ο κανόνας αυτός δεν ισχύει, μεταξύ άλλων, για ενισχύσεις που αφορούν δαπάνες στους τομείς της γεωργίας και της αλιείας ή για ενισχύσεις όσον αφορά εξαγωγικές δραστηριότητες, δηλαδή ενισχύσεις, οι οποίες αφορούν τις εξαγόμενες ποσότητες, την εγκατάσταση και λειτουργία ενός δικτύου διανομής ή τις τρέχουσες δαπάνες της εξαγωγικής δραστηριότητας.

(35) Το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 69/2001 επεκτείνει το πεδίο εφαρμογής του κανόνα de-minimis, και ορισμένοι τομείς ενσωματώνονται στο πεδίο εφαρμογής του, ενώ προβλέπει εξαιρέσεις για ενισχύσεις που αφορούν τον τομέα των μεταφορών και δραστηριότητες που σχετίζονται με τη δημιουργία, την επεξεργασία και την εμπορευματοποίηση των προϊόντων του παραρτήματος I της συνθήκης ΕΚ. Παρομοίως, ο κανονισμός δεν ισχύει για ενισχύσεις που αφορούν εξαγωγικές δραστηριότητες. Στο άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 69/2001 αναφέρεται, ότι το σύνολο των ενισχύσεων de-minimis που παρέχονται σε μια επιχείρηση σε χρονικό διάστημα τριών ετών δεν πρέπει να υπερβαίνει τα 100 000 ευρώ.

(36) Επειδή ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 69/2001 τέθηκε σε ισχύ στις 2 Φεβρουαρίου 2001 ενώ οι υπό εξέταση κατευθυντήριες γραμμές ίσχυαν ήδη από τις 25 Μαΐου 1998, είναι

αμφίβολο αν η Επιτροπή πρέπει να εφαρμόσει αναδρομικά τον κανονισμό ή αν η ανακοίνωση σχετικά με τις ενισχύσεις de-minimis έχει εφαρμογή στις ενισχύσεις de-minimis, οι οποίες χορηγήθηκαν πριν το συγκεκριμένο χρονικό σημείο (consecutio legis).

(37) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 69/2001 δεν διευκρινίζει αν έχει αναδρομικό αποτέλεσμα. Ωστόσο, δεν υπάρχει κάτι στο κείμενο που να αποκλείει την εφαρμογή σε παλαιότερες περιπτώσεις, εφόσον προσαρμόζεται αναλόγως ο μηχανισμός ελέγχου, όπως ορίζεται στο άρθρο 3. Επειδή δεν προβλέπονται ρητοί όροι που αναφέρουν το αντίθετο, οι ενισχύσεις de-minimis, οι οποίες χορηγήθηκαν πριν τεθεί σε ισχύ ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 69/2001, πρέπει να αξιολογηθούν κατά την άποψη της Επιτροπής, σύμφωνα με τους όρους του συγκεκριμένου κανονισμού. Στο βαθμό που ο κανονισμός απαλλάσσει κάποια συγκεκριμένα μέτρα από την υποχρέωση γνωστοποίησης, από τη μια πλευρά ορίζει ένα διαδικαστικό κανόνα, ο οποίος πρέπει να εφαρμοστεί άμεσα σε εκκρεμούσες υποθέσεις. Από την άλλη, η άμεση εφαρμογή του κανονισμού συμφωνεί με τους στόχους της απλούστευσης και της αποκέντρωσης. Όταν πρόκειται για μέτρα ενίσχυσης, τα οποία δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 69/2001 και, κατά συνέπεια, δεν μπορούν να τύχουν απαλλαγής σε μια τέτοια βάση, η Επιτροπή εφαρμόζει τους κανόνες, οι οποίοι ίσχυαν κατά τη χορήγηση της ενίσχυσης. Επειδή ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 69/2001 έχει διατυπωθεί γενικώς πιο γενναϊόδωρα από ό,τι οι προαναφερθέντες κανόνες de-minimis, και επειδή οι κανόνες αυτοί εφαρμόζονται σε κάθε περίπτωση όταν η ενίσχυση δεν τυγχάνει απαλλαγής σύμφωνα με τον κανονισμό, η νόμιμη προσδοκία των δικαιούχων βάσει των κατευθυντήριων γραμμών και η βασική αρχή της νομικής ασφάλειας θα ληφθούν υπόψη αναλόγως. Από οικονομική άποψη, η Επιτροπή υποστηρίζει, ότι τα μέτρα ενίσχυσης, τα οποία σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 69/2001 σήμερα και σε μια ολοκληρωμένη αγορά δεν θεωρούνται «ενίσχυση» κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ, δεν θα μπορούσαν να αποτελέσουν «ενίσχυση» σε προγενέστερη εποχή και σε μια λιγότερο ολοκληρωμένη αγορά. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή θα εφαρμόσει τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 69/2001 στην προκειμένη περίπτωση, μολονότι υπάρχει η δυνατότητα να καταφύγει στους κανόνες που ίσχυαν την εποχή της εφαρμογής του μέτρου, σε περίπτωση που το μέτρο δεν απαλλάσσεται σύμφωνα με τον κανονισμό.

(38) Το άρθρο 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 69/2001, προσδιόριζε τον όρο «εξαγωγική ενίσχυση» και προσδιορίζει ρητά, ότι οι κανόνες de-minimis δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη για «εξαγωγικές ενισχύσεις». Οι «εξαγωγικές ενισχύσεις» περιλαμβάνουν:

— ενισχύσεις, οι οποίες αφορούν άμεσα τις εξαγόμενες ποσότητες,

— ενισχύσεις για την εγκατάσταση και τη λειτουργία ενός δικτύου διανομής,

— ενισχύσεις για άλλες τρέχουσες δαπάνες που αφορούν την εξαγωγική δραστηριότητα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 213 της 19.8.1992, σ. 2.

⁽²⁾ ΕΕ C 68 της 6.3.1996, σ. 9.

- (39) Η Επιτροπή πρέπει να εξετάσει, αν τα μέτρα των κατευθυντήριων γραμμών αποτελούν «εξαγωγική ενίσχυση» κατά την έννοια του άρθρου 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 69/2001.
- (40) Βάσει των πληροφοριών που διαβίβασε η Γερμανία, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα, ότι το υποπρόγραμμα Α προβλέπει στην πραγματικότητα ενισχύσεις για υπηρεσίες παροχής συμβουλών και την κατάρτιση στρατηγικών μάρκετινγκ (όπως σχέδια μάρκετινγκ, παρουσίαση πρωτοτύπων, χρηματιστήρια εμπορευμάτων) με σκοπό την προώθηση ενός νέου ή ήδη υφιστάμενου προϊόντος σε μια νέα αγορά, οι οποίες δεν υπάγονται στον ορισμό του άρθρου 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 69/2001. Στην αιτιολογική σκέψη 4 του προαναφερθέντος κανονισμού αναφέρεται, ότι τέτοια μέτρα δεν αποτελούν κατά κανόνα εξαγωγικές ενισχύσεις. Ωστόσο, η φράση «κατά κανόνα» καθιστά σαφές, ότι οι ενισχύσεις προς υπηρεσίες παροχής συμβουλών δεν επιτρέπονται σε όλες τις περιπτώσεις. Η Επιτροπή υποστηρίζει εξάλλου την άποψη ότι οι υπηρεσίες παροχής συμβουλών του υποπρογράμματος Α δεν αποτελούν «εξαγωγική ενίσχυση» κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 69/2001.
- (41) Η Επιτροπή πιστεύει, ότι τα μέτρα του υποπρογράμματος Β καλύπτονται από την αιτιολογική σκέψη 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 69/2001 και δεν αποτελούν, συνεπώς, «εξαγωγική ενίσχυση» κατά την έννοια του άρθρου 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 69/2001.
- (42) Τα μέτρα του υποπρογράμματος Γ αφορούν την εγκατάσταση κοινών γραφείων εντός και εκτός Κοινότητας και ΕΟΧ καθώς και των χωρών, οι οποίες είναι επίσημα υποψήφια προς ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ενίσχυση μπορεί να χορηγηθεί για δαπάνες, οι οποίες είναι άμεσα απαραίτητες για την εγκατάσταση και τη λειτουργία των κοινών γραφείων των εταιρειών, όπως κινητός εξοπλισμός γραφείου και τεχνολογία γραφείου, δαπάνες για τις τρέχουσες ανάγκες και δαπάνες για το αλλοδαπό προσωπικό. Τα κοινά γραφεία πρέπει να πληροφορούν τις ΜΜΕ σχετικά με τη συγκεκριμένη αγορά εξωτερικού και να λειτουργούν ως βάσεις για τις πρώτες επαφές.
- (43) Η Επιτροπή πιστεύει, ότι η ενίσχυση σύμφωνα με το εν λόγω υποπρόγραμμα δεν θέτει στη διάθεση της δικαιούχου επιχείρησης εξειδικευμένα προϊόντα και, κατά συνέπεια θεωρείται ενίσχυση λειτουργίας. Σύμφωνα με τις πληροφορίες που διαβίβασε η Γερμανία, η Επιτροπή δεν μπορεί να αποκλείσει ότι η ενίσχυση για την εγκατάσταση και τη λειτουργία μιας εμπορικής αντιπροσωπείας θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για να συσταθεί ένα αλλοδαπό δίκτυο διανομής. Σύμφωνα με τη γνώμη της Επιτροπής, το μέτρο αυτό μπορεί να είναι σύμφωνο με την «εγκατάσταση και τη λειτουργία ενός δικτύου διανομής» ή/και να αποτελεί ενίσχυση για τις «τρέχουσες δαπάνες μιας εξαγωγικής δραστηριότητας», η οποία σύμφωνα με το άρθρο 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 69/2001 δεν εμπίπτει στο ενδοκοινοτικό πεδίο εφαρμογής και, κατά συνέπεια, υπολογίζεται ως μη επιτρεπτή «εξαγωγική ενίσχυση».
- (44) Το υποπρόγραμμα Δ προβλέπει ενισχύσεις όσον αφορά το μεικτό μισθό ενός βοηθού εξωτερικού εμπορίου για ένα έτος και σε εξαιρετικές περιπτώσεις για δυο έτη. Με το μέτρο αυτό, οι ΜΜΕ ενθαρρύνονται να προσλαμβάνουν συνεργάτες, οι οποίοι διαθέτουν τις απαραίτητες γλωσσικές γνώσεις και εμπειρίες ως προς το διεθνές εμπόριο, ώστε να καταστήσουν δυνατό για την επιχείρηση το άνοιγμα της διεθνούς αγοράς.
- (45) Η Επιτροπή πιστεύει, ότι το συγκεκριμένο μέτρο θεωρείται εξ ορισμού τρέχουσα δαπάνη συνδεδεμένη με μια εξαγωγική δραστηριότητα κατά την έννοια του άρθρου 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 69/2001. Συνεπώς, το μέτρο αποκλείεται από το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 69/2001.
- (46) Συνοψίζοντας τα σημεία 40 έως 45, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα, ότι τα υποπρογράμματα Α και Β δεν αποτελούν «εξαγωγικές ενισχύσεις» κατά την έννοια του άρθρου 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 69/2001 και, κατά συνέπεια, δεν αποκλείονται από το πεδίο εφαρμογής του συγκεκριμένου κανονισμού. Όσον αφορά τα υποπρογράμματα Γ και Δ, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα, ότι τα μέτρα αυτά αποτελούν «εξαγωγικές ενισχύσεις» κατά την έννοια του άρθρου 1 στοιχείο β) του προαναφερθέντος κανονισμού, και αποκλείονται, συνεπώς, από το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού.
- (47) Τα υποπρογράμματα Α και Β δεν αποτελούν κρατική βοήθεια κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ, όταν εκπληρώνονται όλες οι προϋποθέσεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 69/2001.
- (48) Η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα, ότι οι κατευθυντήριες γραμμές στην επίσημη διατύπωσή τους δεν βρίσκονται σε αρμονία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 69/2001: ειδικά οι διατάξεις που αφορούν τη σώρευση με άλλες ενισχύσεις de minimis, είναι τουλάχιστον ανακριβείς, ενώ οι ενισχύσεις που αφορούν τη δημιουργία, επεξεργασία ή εμπορευματοποίηση των εξαγόμενων προϊόντων του παραρτήματος Ι της συνθήκης ΕΚ δεν απαλλάσσονται ρητά. Εξάλλου, η Επιτροπή διαπιστώνει, ότι οι κατευθυντήριες γραμμές καταργήθηκαν μετά την κίνηση της επίσημης εξεταστικής διαδικασίας, ενώ βεβαιώθηκε ότι κατά την εφαρμογή των κατευθυντήριων γραμμών δεν χορηγήθηκαν ενισχύσεις εκτός του τομεακού πεδίου εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 69/2001, καθώς και ότι δεν υπήρξε υπέρβαση του ανώτατου ορίου de minimis. Συνεπώς η Επιτροπή διαπιστώνει, ότι οι κατευθυντήριες γραμμές εφαρμόζονται σε συμφωνία με το άρθρο 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ, εφόσον δεν έχει χορηγηθεί καμιά «εξαγωγική ενίσχυση» κατά την έννοια του άρθρου 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 69/2001. Οι ενισχύσεις, συνεπώς, που χορηγήθηκαν υπό τα υποπρογράμματα Α και Β, δεν αποτελούν κρατικές ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ.

(49) Εφόσον τα υποπρογράμματα Γ και Δ προβλέπουν επενδυτικές ενισχύσεις ή/και ενισχύσεις λειτουργίας όσον αφορά τις προαναφερθείσες δραστηριότητες εντός Κοινότητας, μπορούν να επηρεάσουν τις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών και θεωρούνται, κατά συνέπεια, κρατικές ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ. Σύμφωνα με την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων⁽¹⁾ και λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιαίτερες συνθήκες που επικρατούν στις σχετικές περιοχές, το ίδιο ισχύει και για μέτρα τα οποία αφορούν συναλλαγές μεταξύ ενός κράτους μέλους και του ΕΟΧ, καθώς και για συναλλαγές κρατών μελών με χώρες που είναι επίσημα υποψήφιες προς ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση⁽²⁾, διότι η οικονομική διαπλοκή της Κοινότητας με τα μελλοντικά κράτη μέλη, στη βάση της Ευρωπαϊκής Συνθήκης υπόκειται σε διαρκή εξέλιξη.

(50) Σε περίπτωση που τα μέτρα ενίσχυσης των εξαγωγών εφαρμοστούν σε τρίτες χώρες⁽³⁾, η Επιτροπή πρέπει να εξετάσει, αν, βάσει της πάγιας ομολογίας και κυρίως της υπόθεσης Tubemeuse, επηρεάζουν τις συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών και συνιστούν, ως εκ τούτου, κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ.

(51) Η Επιτροπή διαπιστώνει, ότι σύμφωνα με το υποπρόγραμμα Γ, μπορούν να χορηγηθούν οικονομικές ενισχύσεις έως το πολύ 25 600 ευρώ εντός διαστήματος τριών ετών. Τα πραγματικά ποσά που χορηγήθηκαν, ανέρχονταν κατά μέσο όρο σε 18 853 ευρώ.

(52) Η Επιτροπή, στην ανάλυσή της, λαμβάνει υπόψη τις ιδιαιτερότητες της συγκεκριμένης περίπτωσης. Ενόψει των πολύ χαμηλών ποσών ενίσχυσης, του περιορισμού των ενισχύσεων σε μικρομεσαίες επιχειρήσεις καθώς και των ιδιαιτεροτήτων του σχετικού μέτρου, η Επιτροπή πιστεύει, ότι τα μέτρα του υποπρογράμματος Γ που αφορά την ενίσχυση των κοινών γραφείων στο εξωτερικό, δεν επηρεάζουν τις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών και δεν αποτελούν, ως εκ τούτου, ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ.

(53) Η Επιτροπή διαπιστώνει, ότι σύμφωνα με το υποπρόγραμμα Δ μπορούν να χορηγηθούν οικονομικές ενισχύσεις το πολύ έως 24 600 ευρώ εντός διαστήματος τριών ετών. Τα πραγματικά ποσά που χορηγήθηκαν ανέρχονταν κατά μέσο όρο σε 10 018 ευρώ.

(54) Η Επιτροπή, στην ανάλυσή της, λαμβάνει υπόψη τις ιδιαιτερότητες της συγκεκριμένης περίπτωσης. Ενόψει των πολύ χαμηλών ποσών ενίσχυσης, του περιορισμού των ενισχύσεων σε μικρομεσαίες επιχειρήσεις καθώς και των ιδιαιτεροτήτων του σχετικού μέτρου, η Επιτροπή πιστεύει, ότι τα μέτρα του υποπρογράμματος Δ που αφορά την πρόσληψη βοηθών εξωτερικού εμπορίου, δεν επηρεάζουν τις συναλλαγές μεταξύ

των κρατών μελών και δεν αποτελούν, ως εκ τούτου, ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ.

5.2. Νομιμότητα της ενίσχυσης

(55) Η Επιτροπή βρίσκεται στη δυσάρεστη θέση να διαπιστώσει, ότι η Γερμανία χορήγησε την ενίσχυση κάνοντας κακή εφαρμογή του άρθρου 88 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ.

5.3. Συμβιβασμο της ενίσχυσης

(56) Η Επιτροπή εξετάζει στο παρόν κεφάλαιο το συμβιβασμο των μέτρων, εφόσον αυτά συνιστούν ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ, δηλαδή την εφαρμογή των υποπρογραμμάτων Γ και Δ εντός της Κοινότητας, του ΕΟΧ και των υποψήφιων χωρών. Αποτελεί βασική αρχή της πολιτικής ενισχύσεων της Επιτροπής, να μη θεωρεί τέτοιες ενισχύσεις συμβιβασίμες με την κοινή αγορά. Είναι ιδιαίτερος απαράδεκτο να χορηγείται ενίσχυση για εξαγωγές εντός Κοινότητας, διότι είναι κάτι που επηρεάζει άμεσα την αγορά ενός άλλου κράτους μέλους. Η νόθευση του ανταγωνισμού μέσω της χρηματοδότησης μιας εντονότερης παρουσίας στην αγορά ενός άλλου κράτους μέλους, δεν παραβιάζει μόνο τους κανόνες για τις κρατικές ενισχύσεις, αλλά και το άρθρο 10 της συνθήκης ΕΚ. Το γεγονός αυτό αντιτίθεται στο γενικότερο οικονομικοπολιτικό στόχο της Κοινότητας, στη δημιουργία, δηλαδή, μιας ενιαίας αγοράς χωρίς εμπόδια, περιορισμούς και στρεβλώσεις, η οποία θα υπακούει στην αρχή της οικονομίας της αγοράς με ελεύθερο ανταγωνισμό.

(57) Παρά το γεγονός, ότι τα μέτρα εφαρμόστηκαν στο Μεκλεμβούργο-Δυτική Πομερανία, το οποίο αποτελεί ενισχυόμενη περιοχή σύμφωνα με το άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο α) της συνθήκης ΕΚ, οι ενισχύσεις αντιφάσκουν προς τους κανόνες για τις περιφερειακές ενισχύσεις, όπως ορίζονται στις περιφερειακές κατευθυντήριες γραμμές. Όσον αφορά τα αμφισβητούμενα μέτρα, σύμφωνα με τη γνώμη της Επιτροπής πρόκειται για ενισχύσεις λειτουργίας κατά την έννοια των σημείων 4.15 και 4.17 των περιφερειακών κατευθυντήριων γραμμών. Σύμφωνα με το σημείο 4.17, απαγορεύονται οι ενισχύσεις λειτουργίας για την προώθηση των εξαγωγών μεταξύ κρατών μελών⁽⁴⁾. Η Γερμανία δεν έχει παρουσιάσει επιχειρήματα, τα οποία θα μπορούσαν να αποδείξουν, ότι τηρούνται οι σχετικοί κανόνες των περιφερειακών κατευθυντήριων γραμμών (η ενίσχυση πρέπει κυρίως να έχει φθίνουσα φορά και να είναι αναλογική προς τα μειονεκτικότερα, τα οποία πρέπει να εξαιλειφει). Συνεπώς, δεν υπάρχουν οι βάσεις για να θεωρηθούν οι «εξαγωγικές ενισχύσεις» συμβιβασίμες με την κοινή αγορά.

⁽¹⁾ Κυρίως απόφαση της 21ης Μαρτίου 1990 σχετικά με την υπόθεση C-142/87, Βέλγιο εναντίον Επιτροπής («Tubemeuse»), Συλλ. 1990, Σ.1 — 959, σημεία 31 έως 44.

⁽²⁾ «Υποψήφιες» είναι σήμερα οι εξής 13 χώρες, των οποίων η αίτηση για προσχώρηση στην Ευρωπαϊκή Ένωση έγινε δεκτή από το Συμβούλιο: Βουλγαρία, Κύπρος, Τσεχική Δημοκρατία, Εσθονία, Ουγγαρία, Λετονία, Λιθουανία, Μάλτα, Πολωνία, Ρουμανία, Σλοβακία και Σλοβενία, καθώς και η Τουρκία, σύμφωνα με τα συμπεράσματα των εκάστοτε Ευρωπαϊκών Συμβουλίων.

⁽³⁾ «Τρίτες χώρες» θεωρούνται οι χώρες εκτός Κοινότητας, του ΕΟΧ και των χωρών, οι οποίες θεωρούνται επίσημα υποψήφιες προς ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

⁽⁴⁾ Όσον αφορά τις ενισχύσεις για πρώτες επενδύσεις κατά την έννοια του σημείου 4.4 των περιφερειακών κατευθυντήριων γραμμών, η Επιτροπή έχει ήδη εγκρίνει ένα γερμανικό και ένα αυστριακό κανονισμό ενισχύσεων, ο οποίος μπορεί να εφαρμοστεί αποκλειστικά σε ΜΜΕ που δρουν σε χώρες, οι οποίες δεν ήταν ποτέ ούτε κράτη μέλη, ούτε κράτη μέλη του ΕΟΧ ούτε χώρες με επίσημο καθεστώς ενός υποψηφίου για την ένταξή του στην Ευρωπαϊκή Ένωση (απόφαση 97/257/ΕΚ, κρατική ενίσχυση C 49/95 — Γερμανία (ΕΕ L 102 της 19.4.1997, σ 36) και απόφαση 97/241/ΕΚ, κρατική ενίσχυση C 50/95 — Αυστρία, (ΕΕ L 96 της 11.4.1997, σ. 23).

- (58) Παρά το γεγονός ότι οι ενισχύσεις περιορίζονται στις ΜΜΕ, τα μέτρα ενίσχυσης αντιφάσκουν προς τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 70/2001. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 70/2001, αποκλείει ρητά ενισχύσεις για εξαγωγικές δραστηριότητες, δηλαδή ενισχύσεις, οι οποίες αφορούν άμεσα τις εξαγόμενες ποσότητες, την εγκατάσταση και τη λειτουργία ενός δικτύου διανομής ή τις τρέχουσες δαπάνες μιας εξαγωγικής δραστηριότητας. Επιπλέον, δεν λαμβάνονται υπόψη άλλοι όροι του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 70/2001. Η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα, ότι η «εξαγωγική ενίσχυση» δεν είναι σύμφωνη με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 70/2001. Επίσης, οι συγκεκριμένες ενισχύσεις επηρεάζουν τους όρους των συναλλαγών σε βαθμό που αντιτίθεται στο γενικό συμφέρον, ώστε να μην μπορούν να θεωρηθούν συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά σύμφωνα με το άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ).
- (59) Η Επιτροπή διαπιστώνει, ότι οι εξαιρέσεις του άρθρου 87 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ δεν ισχύουν στην περίπτωση των κατευθυντήριων γραμμών του Μεκλεμβούργου, διότι το μέτρο ενίσχυσης δεν αφορά κανένα από τους αναφερόμενους στόχους, ενώ και η Γερμανία δεν έχει προβάλει κανένα σχετικό επιχειρήμα.
- (60) Οι ενισχύσεις που παρέχονται στα πλαίσια των κατευθυντήριων γραμμών του Μεκλεμβούργου, δεν έχουν σκοπό να προωθήσουν την εκτέλεση σχεδίων κοινού ευρωπαϊκού συμφέροντος, να άρουν μια σημαντική διαταραχή της οικονομίας ενός κράτους μέλους ή να προωθήσουν τον πολιτισμό και τη διατήρηση της πολιτιστικής κληρονομιάς. Κατά συνέπεια, δεν εφαρμόζονται στις κατευθυντήριες γραμμές ούτε το άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο β) της συνθήκης ΕΚ ούτε το άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο δ) της συνθήκης ΕΚ.
- (64) Η Επιτροπή έλαβε υπόψη τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της παρούσας περίπτωσης, κυρίως τα πολύ χαμηλά ποσά ενίσχυσης, τον περιορισμό του καθεστώτος στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις και τις ιδιαιτερότητες των σχετικών μέτρων. Κατέληξε στην άποψη, ότι τα μέτρα που προβλέπονται στις κατευθυντήριες γραμμές του Μεκλεμβούργου όσον αφορά τα υποπρογράμματα Γ και Δ με σκοπό την ενίσχυση των εξαγωγών σε χώρες εκτός της Κοινότητας και του ΕΟΧ, καθώς και εκτός των χωρών, οι οποίες είναι επίσημα υποψήφιες προς ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση, δεν επηρεάζουν τις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών και, κατά συνέπεια δεν πληρούν όλα τα κριτήρια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ.
- (65) Σύμφωνα με τη συνήθη πρακτική της Επιτροπής και σε συμφωνία με το άρθρο 87 της συνθήκης ΕΚ, πρέπει να ζητείται από τον αποδέκτη η επιστροφή κάθε ενίσχυσης που είναι παράνομη και ασυμβίβαστη με τη συνθήκη ΕΚ, εφόσον δεν καλύπτεται από τον κανόνα de-minimis. Η συγκεκριμένη πρακτική επιβεβαιώνεται με το άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 του Συμβουλίου της 22ας Μαρτίου 1999 για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της συνθήκης ΕΚ⁽¹⁾. Σύμφωνα με το άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος λαμβάνει όλα τα απαραίτητα μέτρα για την ανάκτηση της ενίσχυσης από τον αποδέκτη. Τέλος, προκειμένου να υπάρξει απόλυτη σαφήνεια ως προς τον αριθμό των περιπτώσεων ανάκτησης των ενισχύσεων, η Γερμανία κλήθηκε να καταρτίσει κατάλογο με τις επιχειρήσεις οι οποίες δεν υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 69/2001 της Επιτροπής και έχουν λάβει ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ.

6. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

- (61) Οι κατευθυντήριες γραμμές δεν κοινοποιήθηκαν και συνιστούν για το λόγο αυτό και σύμφωνα με το άρθρο 88 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ, παράνομη ενίσχυση. Οι ενισχύσεις που χορηγήθηκαν εκτός του πεδίου εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 69/2001, ήταν συνεπώς, παράνομες.
- (62) Οι ενισχύσεις των υποπρογραμμάτων Α και Β δεν αποτελούν «εξαγωγικές ενισχύσεις» κατά την έννοια του άρθρου 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 69/2001. Χορηγήθηκαν εντός του πεδίου εφαρμογής του συγκεκριμένου κανονισμού και δεν αποτελούν κρατικές ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ.
- (63) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 69/2001 δεν έχει εφαρμογή στα υποπρογράμματα Γ και Δ των κατευθυντήριων γραμμών. Οι κατευθυντήριες γραμμές επιτρέπουν, δηλαδή, ενισχύσεις για εξαγωγικές δραστηριότητες, με άλλα λόγια ενισχύσεις, οι οποίες συνδέονται άμεσα με τις εξαγόμενες ποσότητες, την εγκατάσταση και λειτουργία ενός δικτύου διανομής ή τις τρέχουσες δαπάνες μιας εξαγωγικής δραστηριότητας. Ανάλογες ενισχύσεις, οι οποίες χορηγήθηκαν με σκοπό την ενίσχυση των εξαγωγών εντός της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, του ΕΟΧ και των χωρών, οι οποίες είναι επίσημα υποψήφιες

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

1. Οι κατευθυντήριες γραμμές του ομόσπονδου κράτους του Μεκλεμβούργου-Δυτικής Πομερανίας όσον αφορά τη χορήγηση ενισχύσεων για τις πωλήσεις και εξαγωγές προϊόντων από το Μεκλεμβούργο-Δυτική Πομερανία (στο εξής: «κατευθυντήριες γραμμές του ομόσπονδου κράτους») συνιστούν κρατικές ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ. Εφόσον υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ, συνιστούν παράνομες ενισχύσεις.

2. Οι κατευθυντήριες γραμμές του ομόσπονδου κράτους δεν συνιστούν κρατικές ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ, εφόσον πληρούν τις προϋποθέσεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 69/2001.

Κατά συνέπεια, το υποπρόγραμμα Α (προγράμματα προώθησης στην αγορά) και το υποπρόγραμμα Β (συμμετοχή σε εκδόσεις και εμποροπανηγύρεις) δεν συνιστούν κρατικές ενισχύσεις.

⁽¹⁾ ΕΕ L 83 της 27.3.1999, σ. 1.

3. Οι κατευθυντήριες γραμμές του ομόσπονδου κράτους συνιστούν κρατικές ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ, εφόσον παρέχουν υποστήριξη η οποία δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 69/2001.

Κατά συνέπεια, το υποπρόγραμμα Γ (κοινά γραφεία στο εξωτερικό) και το υποπρόγραμμα Δ (βοηθοί εξωτερικού εμπορίου) συνιστούν κρατικές ενισχύσεις εφόσον εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παραγράφου 4.

4. Οι κατευθυντήριες γραμμές του ομόσπονδου κράτους δεν συνιστούν κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ, εφόσον προβλέπουν τη χορήγηση ενισχύσεων για εξαγωγικά μέτρα προς χώρες εκτός Κοινότητας και του ΕΟΧ, καθώς και εκτός των χωρών οι οποίες θεωρούνται επίσημα υποψήφιες προς ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Άρθρο 2

Εφόσον οι κατευθυντήριες γραμμές του ομόσπονδου κράτους προβλέπουν ενισχύσεις για μέτρα ενίσχυσης των εξαγωγών προς χώρες εντός Κοινότητας και του ΕΟΧ, καθώς και προς χώρες οι οποίες θεωρούνται επίσημα υποψήφιες προς ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση, δεν είναι συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά σύμφωνα με το άρθρο 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ.

Άρθρο 3

Η Γερμανία λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα, για να ζητήσει από τους αποδέκτες την επιστροφή των ενισχύσεων του άρθρου 2 που διατέθηκαν παράνομα.

Η απαίτηση επιστροφής της ενίσχυσης επιτυγχάνεται ανυπερθέτως σύμφωνα με τις εθνικές διαδικασίες, εφόσον καθιστούν δυνατή την άμεση και ουσιαστική εκτέλεση της απόφασης. Το προς ανάκτηση ποσό περιλαμβάνει τόκους από το χρονικό σημείο, κατά το οποίο η παράνομη ενίσχυση τέθηκε στη διάθεση των αποδεκτών, έως και την πραγματική επιστροφή της. Οι τόκοι υπολογίζονται βάση του ποσοστού αναφοράς που χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό του ισοδύναμου των περιφερειακών ενισχύσεων.

Άρθρο 4

Η Γερμανία διαβιβάζει στην Επιτροπή κατάλογο με τις επιχειρήσεις, οι οποίες έλαβαν ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 2 της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 5

Η Γερμανία κοινοποιεί στην Επιτροπή εντός δυο μηνών από την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης, τα μέτρα που έλαβε προκειμένου να συμμορφωθεί προς αυτήν.

Άρθρο 6

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας.

Βρυξέλλες, 5 Μαρτίου 2003.

Για την Επιτροπή

Mario MONTI

Μέλος της Επιτροπής